

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

مجله سیاست خارجی المان
ویراستاری و ارسال:
نسرین معروفی
۰۸ سپتمبر ۲۰۲۳

«نسل کشی مبتنی بر ارزش»

اتحادیه اروپا با الهام علی اف رئیس دولت بی رحم آذربایجان روابط خوبی دارد، زیرا آذربایجان نفت خام و گاز طبیعی دارد.

چرا مردم در معرض خطر گرسنگی در قره باغ کوهستانی باید برای اتحادیه اروپا مهم باشند؟
منافع شخصی اتحادیه اروپا در درجه اول قرار دارد – به جز جایی که ایالات متحده درگیر آن است. البته، ایالات متحده در آنجا تصمیم خواهد گرفت... به گفته ناظران محلی و کارشناسان بین‌المللی، تهدید نسل‌کشی در قره باغ کوهستانی از سوی دولت آذربایجان در قفقاز جنوبی وجود دارد.

با این حال، دولت فدرال المان در حال حاضر حتی همکاری نزدیک چند دهه‌ای خود را با این دولت گسترش می‌دهد. دادستان ارشد سابق دادگاه بین‌المللی کیفری، آذربایجان را به عنوان شریک همکاری نزدیک جمهوری فدرال، به نسل‌کشی علیه مردم قره باغ کوهستانی متهم می‌کند.

به گفته لوئیس مورنو اوکامپو، که از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۱۲ برای ICC کار می‌کرد، محاصره جمهوری غیررسمی بین‌المللی که توسط باکو از پایان سال ۲۰۲۲ اجراء می‌شود، به این معنی است که آنها دیگر نمی‌تواند غذا و دارو را تأمین کنند.

مورنو اوکامپو شکایت دارد که آذربایجان از «سلاح نامرئی» گرسنگی علیه مردم محلی استفاده می‌کند.
آذربایجان سالهاست که با جمهوری فدرال همکاری نزدیکی دارد و اخیراً متعهد شده است که گاز طبیعی خود را به اروپای غربی از ۱۲ میلیارد متر مکعب در سال به ۲۰ میلیارد متر مکعب افزایش دهد. اولاف شولتس، صدراعظم فدرال اخیراً این کشور را به عنوان «شریک با اهمیت رو به رشد» ارزیابی کرده است. در حالی که باکو دسترسی

ناگورنو به قره باغ را قطع می کند، یک واحد پولیس اتحادیه اروپا به رهبری یک افسر پولیس المانی وضعیت را در مرز بین ارمنستان و آذربایجان زیر نظر دارد.

همکاری باکو با ناتو نیز نزدیک است. نسل کشی قریب الوقوع از دسمبر گذشته، جمهوری آذربایجان ارتباط آرتساخ (قره باغ کوهستانی) را با جهان خارج مسدود کرده است. در واقع، سربازان روسی باید کریدور لاجین، آخرین مسیر حمل و نقل باقیمانده بین جمهوری بالفعل، که عمدتاً ارامنه ساکن آن هستند و در سطح بین المللی به رسمیت شناخته نمی شوند، و جمهوری ارمنستان، که به طور غیررسمی با آرتساخ متحد است، محافظت کنند. با این حال، پس از آغاز جنگ اوکراین در فبروری سال گذشته، تعداد نیروهای روسیه به طور اساسی کاهش یافت.

در ماه فبروری، دیوان بین المللی دادگستری (ICJ) دستور داد که آذربایجان محاصره را لغو کند؛ با این حال، دولت باکو این کار را انجام نداد. در آغاز ماه اگست، لوئیس مورنو اوکامپو، دادستان ارشد سابق دادگاه کیفری بین المللی (IGSTH)، گزارشی منتشر کرد که در آن اقدامات آذربایجان را از طریق «سلاح نامرئی» گرسنگی به عنوان نسل کشی طبقه بندی کرد.

گرسنگی به عنوان یک سلاح

وضعیت جمعیت آرتساخ در واقع دراماتیک است. در نتیجه محاصره، تقریباً ۱۲۰ هزار نفر در جمهوری دوقلکو فاقد غذا و دارو هستند. از اواسط ماه جون، هیچ کمکی از کمیته بین المللی صلیب سرخ (ICRC) به منطقه نرسیده است. اخیراً، دیگر هیچ حمل و نقل اورژانس پزشکی نتوانسته است از کریدور لاجین عبور کند. مراقبت های پزشکی برای حدود ۲۰۰۰ زن باردار وجود ندارد و داروخانه ها خالی هستند.

در اواسط ماه اگست، وزیر امور خارجه ارمنستان اولین مرگ ناشی از گرسنگی را از آرتساخ گزارش داد؛ رئیس جمهوری که اکنون استعفاء داده است، هفته گذشته اعلام کرد که یک سوم مرگ و میر در منطقه به دلیل سوء تغذیه است.

«شرکای با اهمیت رو به رشد»

به دلیل همدستی دولت فدرال با آذربایجان، سیاستمدار مخالف المان هوفمن اخیراً در سرویس پیام کوتاه X (توییتر) از یک «نسل کشی مبتنی بر ارزش» نوشت.

همکاری المان با رژیم خودکامه نفتی در باکو در واقع به دهه ها پیش باز می گردد و اخیراً یک بار دیگر توسط صدراعظم فعلی فدرال تقویت شده است. در دیدار با الهام علی اف رئیس جمهور آذربایجان در ماه مارچ سال جاری، صدراعظم اولاف شولتس (SPD) آذربایجان را «شریک با اهمیت رو به رشد» خواند. در جلسه، رئیس دولت آذربایجان وعده داد که کشورش سالانه ۲۰ میلیارد متر مکعب گاز طبیعی به اروپای غربی تحویل خواهد داد؛ حجم فعلی تحویل حدود ۱۲ میلیارد متر مکعب است. از زمان آغاز جنگ اوکراین، اهمیت آذربایجان برای جمهوری فدرال به عنوان یک تأمین کننده گاز طبیعی افزایش یافته است؛ در عوض، دولت برلین سیاست ارمنستان را نادیده می گیرد.

میانجیگری اتحادیه اروپا

در زمینه درگیری ارمنستان و آذربایجان، اتحادیه اروپا از سال گذشته تلاش کرده است تا نقش قوی تری در قفقاز از طریق میانجیگری ایجاد کند. این هنوز به موفقیت نرسیده است. به عکس، رئیس شورای اروپا، چارلز میشل، که به

عنوان میانجی اتحادیه اروپا عمل می کند، گفته می شود که صرفاً به دنبال دریافت جایزه صلح نوبل است. با انجام این کار، او متعهد شده تا یک راه حل مسالمت آمیز را به پیش ببرد، که در نهایت به قانونی شدن "پاکسازی قومی" ارامنه ارتساخ می رسد: گفته می شود باکو می خواهد بخش جوان جمعیت را اخراج کند، در حالی که تعداد کمی از افراد مسن باید عقب بمانند تا دولت آذربایجان بتواند ادعا کند که از اقلیت ارمنی مراقبت می کند. در حالی که دولت المان روابط با دولت آذربایجان را محکمتر می کند، به نظر می رسد اتحادیه اروپا از طریق مذاکرات "پاکسازی قومی" را پوشش می دهد.

عملیات اتحادیه اروپا

در تلاش برای قرار دادن خود به عنوان نیروی قانون و نظم در قفقاز، اتحادیه اروپا اکنون چندین عملیات را در ارمنستان آغاز کرده است. در ماه اکتوبر، نظارت ۴۰ عضوی اتحادیه اروپا بر ارمنستان راه اندازی شد که بر مرز ارمنستان و آذربایجان از سمت ارمنستان نظارت می کنند. در ماه اکتوبر، وزارت خارجه فدرال قصد خود را برای اعزام ناظران المانی از ماه نومبر اعلام کرد.

در دسمبر ۲۰۲۲ تیم کمک برنامه ریزی اتحادیه اروپا در ارمنستان به سمت قفقاز حرکت کرد. اندکی پس از آن، اتحادیه اروپا از جنوری سال جاری، مأموریت اتحادیه اروپا در ارمنستان (EUMA) را راه انداخت. رئیس واحد ۱۰۰ نفری افسران پولیس و کارکنان پشتیبانی، افسر پولیس فدرال المان مارکوس ریتر است. در حالی که دولت المان در حال بهبود هرچه بیشتر روابط سیاسی و اقتصادی خود با آذربایجان است، یک افسر پولیس المانی در سمت ارمنی مرز وجود دارد که قرار است از ارمنستان در برابر حملات آذربایجان محافظت کند.

"چتر محافظ ناتو"

این فقط برلین نیست که برای چندین دهه روابط نزدیک سیاسی و اقتصادی با باکو را حفظ کرده است. آذربایجان نیز از سال ۱۹۹۲ روابط رسمی با ناتو داشته است. به دلیل روابط نزدیک خود با ترکیه، رژیم نفتی آذربایجان از یک "چتر محافظ ناتو" غیررسمی بهره می برد. آذربایجان همچنین در حال حاضر روابط نزدیکی با البانی دارد که در سال ۲۰۰۹ به ائتلاف نظامی غرب پیوست. الهام علی اف، رهبر آذربایجان در جولای گفت که روابط البانی و آذربایجان "عالی" است. از زمان آغاز جنگ در اوکراین در بهار سال گذشته، تماس ها بین مقر ناتو در بروکسل و دولت مستبد در باکو افزایش یافته است. این کشور در حال حاضر به دنبال پیوستن به ائتلاف نظامی آتلانتیک شمالی نیست، اما یکی از فعال ترین کشورهای شریک در قالب های مختلف ناتو برای کشورهای غیرعضو است. به عنوان بخشی از این همکاری، هیأتی از سربازان آذربایجانی در پایان ماه اگست در المان بودند و در مذاکره با سربازان بوندسورشرکت کردند.

"سه برادر"

از نظر ژئواستراتژیک، آذربایجان به دلیل سیاست ائتلافی خود برای غرب اهمیت ویژه ای دارد. آذربایجان بخشی از گروهی است که به طور غیر رسمی «سه برادر» نامیده می شود. این کشور علاوه بر خود کشور قفقاز، از ترکیه عضو ناتو و پاکستان جنوب آسیا نیز تشکیل شده است. پاکستان، کشور شریک نزدیک جمهوری فدرال المان از دهه ۱۹۵۰، استقلال ارمنستان را در سال ۱۹۹۱ به رسمیت نشناخت، از سال ۲۰۱۶ مانورهای نظامی مشترکی را با

آذربایجان برگزار کرد و بر اساس گزارش ها، حتی ناظران نظامی را به این کشور فرستاد. در طول جنگ بین ارمنستان و آذربایجان در پائیز ۲۰۲۰ منطقه درگیری قره باغ جمهوری فدرال سال ها با هر سه برادر روابط نزدیک داشته است.

یک بازیگر جدید

همکاری نزدیک المان با آذربایجان بهبود روابط المان و ارمنستان را پیچیده می کند. زمانی که پنج سال پیش نیکول پاشینیان، نخست وزیر نئولیبرال و غربگرا روی کار آمد، امیدهایی در اروپای غربی به وجود آمد که ارمنستان در آینده به اتحادیه اروپا و ناتو نزدیکتر شود. هایکو ماس، وزیر امور خارجه وقت فدرال (SPD) اظهار داشت که برلین به تصدی حکومت پاشینیان «با خیرخواهی فراوان» می نگرد. با این حال، اتحاد نزدیک ناتو با آذربایجان مانع چنین تحولی شد. در عوض، هند چندین سال است که در تلاش برای به دست آوردن نفوذ سیاسی، اقتصادی و نظامی در قفقاز جنوبی است.

در سال ۲۰۲۰، قدرت آسیای جنوبی صادرات تسلیحات به ارمنستان را آغاز کرد و سیستم های راداری و راکتی را برای دولت در ایروان تأمین کرد. دولت آذربایجان این اقدام را یک «ژست غیردوستانه» خواند و مدعی شد که فروش تسلیحات هند به ارمنستان راه را برای «نظامی سازی» ارمنستان هموار کرده و از «استقرار صلح طولانی مدت در قفقاز جنوبی» جلوگیری می کند. با روابط سنتی خوب ارمنستان با روسیه و ایران و روابط اخیراً تقویت شده با چین و هند، پتانسیل اتحادیه اروپا و بنابراین المان برای نفوذ بیشتر در این کشور کم است.